

חוק שירותי הסעד, תשי"ח-1958*

1. בחוק זה –

“בזקק” – אדם הזקוק לסעד מחמת גילו, מצב בריאותו, ליקויו הרוחני או הגופני, או מסיבות אחרות, הכל לפי המבחנים שנקבעו בתקנות;

“פקיד סעד” – מי שכשיר לעבודה סוציאלית ושר הסעד מינה אותו לפקיד סעד לענין חוק זה;

“כשיר לעבודה סוציאלית” – מי שממלא אחרי תנאי השכלה ונסיון שנקבעו בתקנות כתנאים המכשירים לעבודה סוציאלית;

“בית משפט” – לרבות בית דין המוסמך לדון בעניני מזונות.

2. (א) רשות מקומית תקיים לשכת סעד לשם טיפול סוציאלי בנזקקים והגשת סעד להם. שר הסעד, בהתייעצות עם שר הפנים, רשאי להתקין תקנות בדבר ארגון של לשכות סעד של רשויות מקומיות.

(ב) סירבה רשות מקומית להגיש סעד לנזקק, רשאי הנזקק לערור על סירוב זה לפני שר הסעד, והכרעתו תהא סופית.

3. נתבקשה לשכת סעד להגיש סעד לנזקק, רשאי פקיד סעד לחקור אותו וכל אדם אחר בדבר מצבו של הנזקק.

4. (א) נוכח פקיד סעד כי אדם הוא נזקק, רשאי הוא לחקור את החייב, או העלול להיות חייב, במזונותיו של הנזקק (להלן – החייב), בדבר יכלתו לספק מזונות לנזקק.

(ב) היה פקיד סעד סבור שיש לאדם ידיעות בדבר יכלתו של החייב, יהא בית המשפט שמקום מגוריו של האדם הוא בתחום שיפוטו ושמסמך לדון בעניני אותם המזונות רשאי, לפי בקשת פקיד הסעד, להזמין את האדם להתייצב לפניו ולצוות שייחקר על ידי פקיד הסעד בבית המשפט, ודין המוזמן כך כדין עַד שהוזמן להעיד בבית משפט.

5. (א) על אף חובת הסודיות המוטלת על עובד המדינה או עובד רשות מקומית על פי כל דין, חייב הוא למסור ידיעות על רכושו או הכנסותיו של נזקק, אם נדרש לכך על ידי פקיד סעד, וכן על רכושו או הכנסותיו של חייב, אם הסכים החייב למסירת הידיעות או אם בית המשפט ציווה על כך.

(ב) פקיד סעד שהגיעה אליו ידיעה אגב חקירה, ישמרנה בסוד ולא יגלבה אלא במידה שיש צורך בכך לשם ביצוע חוק זה או חוק אחר והתקנות שהותקנו על פיהם.

6. (א) במידה שנוזקק לא תבע מזונות מחייב או לא גבה אותם, זכאים שר הסעד או רשות מקומית לתבוע ולגבות אותם בשם הנזקק על פי הרשאתו, או אף ללא הרשאתו אם הוא קטין או חולה־נפש או נמצא בטיפול סוציאלי של לשכת סעד.

(ב) שר הסעד או רשות מקומית שגבו מזונות, ימסרו אותם לנזקק או ישתמשו בהם, לפי הוראת בית המשפט שפסק את המזונות, לצרכיו של הנזקק; במידה שלא ראו צורך או אפשרות להשתמש בהם כך – יחזירו לחייב.

7. (א) הגישו שר הסעד או רשות מקומית סעד לאדם ונתגלה כי באותו זמן היו הכנסו־תיו של האדם מספיקים לצרכים שלמענם ניתן הסעד, חייב הנזקק להחזיר את הסעד שהוגש.

(ב) לצורך סעיף זה רואים סעד שהוגש לילדו של אדם עד גיל שש עשרה, כסעד שהוגש לו עצמו.

(ג) אין סעיף זה בא לגרוע מכוחו של דין אחר.

* נתקבל בכנסת ביום כ"ז באדר תשי"ח (19 במרס 1958); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 268, תשט"ז, עמ' 131.

8. (א) הגישו שר הסעד או רשות מקומית סעד לאדם, ולאחר מכן עלו הכנסותיו או נכסיו של האדם כדי שיקומו וכדי סיפוק נאות של צרכיו ושל צרכיהם של אלה שהוא חייב במזונותיהם וכדי החזרת הסעד שהוגש, כולו או מקצתו, חייב הוא בהחזרתו כאמור.
 (ב) אין אדם חייב בהחזרת הסעד שניתן לו בהיותו למטה מגיל שש עשרה.
 (ג) לא חוגש תביעה לפי סעיף זה אלא חוץ שש שנים מהגשת הסעד.

9. תביעה לפי סעיף 7 מותר להגישה נגד אדם או נגד עזבונו; אך אין החובה להחזרת הסעד חלה על העזבון אלא במידה שיש בו עודף על הדרוש לסיפוק מזונותיהם של הזכאים להם.

10. היו שר הסעד או רשות מקומית רשאים להגיש תביעה נגד חייב לפי סעיף 6, רשאים הם לעשות הסכם עם החייב בדבר מזונותיו של הנזקק. אישר בית משפט המוסמך לדון בחיוב המזונות את ההסכם, יהיה ההסכם ניתן להוצאה לפועל ולשינוי כאילו היה החלטה של אותו בית משפט.

11. הרשאה לפי סעיף 6 והסכם לפי סעיף 10 פטורים ממס בולים.

12. (א) המסרב להיחקר לפי הסעיפים 3 ו-4 (א) ללא נימוק סביר, דינו – מאסר חדשיים.
 (ב) העובר על הוראות סעיף 5 (ב), דינו מאסר ארבעה חדשים.

13. שר הסעד ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו. לרבות הפיקוח על לשכות הסעד ודרכי הטיפול בנזקקים ולמעט תקנות בדבר סדרי הדין בבית המשפט.

ח. משה שפירא
שר הסעד

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

חוק לתיקון פקודת רופאי שיניים, תשי"ח-1958 *

1. בסעיף 7 לפקודת רופאי שיניים, 1945¹, אחרי סעיף קטן (ה), יבואו סעיפים קטנים אלה:

“(1) מי שלא הגיש בקשה למתן תעודת-היתר לעסוק בריפוי שיניים תוך התקופה שבה היה רשאי להגישה כפי שנקבעה בסעיף קטן (א), רשאי הוא להגישה תוך 3 חדשים מיום תחילתו של חוק זה, והמנהל רשאי לתת לו תעודת-היתר כאמור אם נוכח שביום האחרון של התקופה, כפי שנקבעה בסעיף קטן (א), נתקיימו במבקש התנאים הנקובים בפסקאות (1) עד (3) לאותו סעיף קטן ונתקיימו בו התנאים האחרים הנקובים בו.

¹ נתקבל בכנסת ביום כ"ח באדר תשי"ח (20 במרס 1958); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 322, תשי"ח, עמ' 45.

² ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1395, עמ' 1; ס"ח 69, תשי"א, עמ' 69.